

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 42 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, wyliczający wyczerpująco rodzaje sankcji administracyjnych, które mogą mieć zastosowanie za nieprzestrzeganie ustawodawstwa celnego, w związku z art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnicite (ustawy o urządach celnych), przewidujące jako dodatkową sankcję administracyjną konfiskatę (przepadek na rzecz państwa) przedmiotu naruszenia? Czy przepadek przedmiotu naruszenia jest dopuszczalny w wypadkach, gdy podlegający przypadkowi majątek jest własnością osoby innej niż sprawca naruszenia?
- 2) Czy art. 42 ust. 1 rozporządzenia 952/2013 w związku z art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnicite, przewidujące jako dodatkową sankcję konfiskatę (przepadek na rzecz państwa) przedmiotu naruszenia wraz z nałożeniem kary „grzywny”, jako nieproporcjonalną sankcjonującą ingerencję w prawo własności, która jest nieproporcjonalnie surowa w stosunku do zamierzonego słusznego celu, w wypadkach gdy podlegający przypadkowi majątek będący przedmiotem naruszenia jest własnością sprawcy naruszenia, a także w wypadkach gdy jest własnością osoby trzeciej innej niż sprawca – w ogóle, a w szczególności w wypadkach, gdy sprawca nie popełnił naruszenia umyślnie, lecz ponosi winę za czyn popełniony na skutek niezachowania ostrożności?
- 3) Czy per argumentum a fortiori przepisy zawarte w art. 2 ust. 1 decyzji ramowej [Rady 2005/212/WSiSW⁽²⁾ z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa] w związku z art. 17 ust. 1 karty, a także biorąc pod uwagę wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 lutego 2021 r. wydany w sprawie C-393/19⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że przepisy te mają zastosowanie również w wypadkach, gdy czyn nie stanowi przestępstwa, lecz naruszenie administracyjne, przy czym różnicą między nimi dwoma jest jedynie kryterium „znacznej wartości”, zgodnie z przyjętym w orzecznictwie wartościowym określeniem przedmiotu przemytu[?] Czy w tym wypadku art. 1 tiret czwarte decyzji ramowej 2005/212/WSiSW oraz art. 2 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE⁽⁴⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „konfiskaty” oznacza właśnie karę lub środek, które nałożył sąd, a nie jest dopuszczalne, by zostały one nałożone przez organ administracji, i w tym rozumieniu nie jest dopuszczalne krajowe uregulowanie prawne takie jak zawarte w art. 233 ust. 6 Zakon za mitnicite w związku z art. 231 Zakon za mitnicite[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:8

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy)
w dniu 23 listopada 2022 r. – HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.**

(Sprawa C-718/22)

(2023/C 45/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Erfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: HK

Strona pozwana: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 31 trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie ⁽¹⁾ i art. 15 ust. 1 drugiej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie ⁽²⁾, ewentualnie w związku z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pełne informacje przeznaczone dla konsumenta są przekazywane dopiero po złożeniu przez niego wniosku, czyli wraz z polisą ubezpieczeniową („model polisy ubezpieczeniowej”)? W razie odpowiedzi twierdzącej: czy już samo to daje konsumentowi prawo do sprzeciwu, tj. do anulowania umowy ubezpieczenia? Czy takie prawo mogłoby zostać wyłączone przez zarzut przepadku lub nadużycia prawa?
- 2) Czy ubezpieczycielowi, który albo nie poinformował konsumenta o przysługującym mu prawie do sprzeciwu, albo poinformował go w sposób nieprawidłowy, nie wolno powoływać się na przepadek lub nadużycie prawa w odniesieniu do wynikających z takiego pouczenia praw konsumenta, takich jak w szczególności prawo do sprzeciwu?
- 3) Czy ubezpieczycielowi, który nie przekazał konsumentowi żadnych przeznaczonych dla tego konsumenta informacji lub przekazał informacje niepełne lub nieprawidłowe, nie wolno powoływać się na przepadek lub nadużycie prawa w odniesieniu do wynikających z takich informacji praw konsumenta, takich jak w szczególności prawo do sprzeciwu?
- 4) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 15 ust. 1 drugiej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie, art. 31 trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie oraz art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83 ⁽³⁾, ewentualnie w związku z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym lub orzecznictwu, zgodnie z którym to na ubezpieczającym, po skorzystaniu przez niego z prawa do odstąpienia od umowy, spoczywa ciężar podniesienia okoliczności faktycznych i ciężar dowodu dla celu obliczenia pożytków uzyskanych przez samego ubezpieczyciela? Czy zgodnie z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skuteczności, istnieje w przypadku zgodności z prawem takiego rozkładu ciężaru podniesienia okoliczności faktycznych i ciężaru dowodu wymóg, aby ubezpieczającemu w zamian przysługiwały w stosunku do ubezpieczyciela roszczenia o udzielenie informacji lub inne ułatwienia w dochodzeniu jego praw?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie) (Dz.U. 1992, L 360, s. 1).

⁽²⁾ Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody usług oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. 1990, L 330, s. 50).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. 2002, L 345, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 24 listopada 2022 r. – postępowanie karne**

(Sprawa C-722/22)

(2023/C 45/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Pytanie prejudycjalne

Czy taka wykładnia prawa krajowego, zgodnie z którą nie należy orzekać konfiskaty jako narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa ciężarowego pojazdu silnikowego – ciągnika siodłowego i naczepy – który posłużył członkom zorganizowanej grupy przestępczej do przechowywania i transportu towarów akcyzowych (papierosów) bez banderoli w znacznych ilościach, jest zgodna z art. 2 w związku z art. 1 tiret trzecie decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW ⁽¹⁾ z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).